

F. 77, num. 14,

24

Q. D. B. V.

DISSERTATIO INAUGVRALIS IVRIDICA
DE

1750/1

FEUDO OB NUDAM
VENDITIONEM NON
AMITTENDO,

p. 242

QVAM
DEO SOLO PRÆSIDE,
EX DECRETO

M

AMPLISSIMI ICTORVM
ORDINIS

IN ALMA ARGENTORATENSIVM UNIVERSITATE

PRO LICENTIA
SUMMOS IN UTROQUE JURE HONORES
ET PRIVILEGIA DOCTORALIA
RITE CONSEQUENDI

SOLENNI ERUDITORVM EXAMINI SUBJICIT
AD DIEM MAJI A. R. S. MDCCL.

JOH. JOSEPHVS ANTONIVS
BACH,
SULTZENSIS.

H. L. Q. C.

PRIMUM EXCUSA

ARGENTORATI,

Typis MELCHIORIS PAUSCHINGERI, Typogr.

DISSECTIO IANUARIAS IUDICA

F. UDO CR. N. U. D. A. M.

W. B. D. I. O. N. E. M. R. O. N.

A. M. I. T. T. E. R. N. O.

1700

A. M. I. T. T. E. R. N. O.

1700

A. M. I. T. T. E. R. N. O.

1700

A. M. I. T. T. E. R. N. O.

1700

A. M. I. T. T. E. R. N. O.

1700

A. M. I. T. T. E. R. N. O.

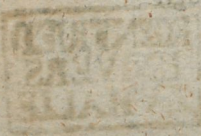
1700

A. M. I. T. T. E. R. N. O.

1700

A. M. I. T. T. E. R. N. O.

1700

Q. D. B. V.

DISSERTATIO INAUGURALIS
JURIDICA

DE

FEUDO OB NUDAM
VENDITIONEM NON
AMITTENDO.

§. I.

Feudorum indoles, cum
peculiari ad quam Vasal-
lus Domino suo adstrin-
gitur fidei, innitatur, exigit, ut quic-
quid hanc vel tantillum lædat, ipsi
summo interdictum sit opere. Cer-
te si Domini feudum concedentis

A 2

men.

mentem rimari licet, sine dubio in feudis servitiorum præstatione haud vacuis, ea in eo acquiescere videtur, ut vasallum iis præstandis idoneum nanciscatur. Ob dotes enim ejus tum corporis, tum animi, quibus præprimis eminere ipsi videbatur, aliis digniorem judicavit, quem tanto afficeret beneficio. Neque hoc Domini consilium intra Vasalli personam duntaxat subsistere persuasum est, sed cum fortes fortibus, ignavi ignavis generentur, posterisque ex nobili origine descendentibus, sæpe aliquid antiquæ virtutis hæere præsumatur; non dubitandum, quin dominus spe sua concepta nimium quantum excideret, si Vasallo feudi concessi alienandi

di indulgeretur potentia. Quum enim Contractus cujuslibet sint generis, ultra Contrahentium intentionem, efficacia ullum producendi effectum destituti sint, inconcinnum foret permittere, ut Domino, qui hunc Vasallum, ejusque familiam solum respexit, alius vasallus obtrudatur. Et licet fortassis novus in quem venditione translatum est feudum, æque servitiis Domino exhibendis sit idoneus, ac prior vasallus, Dominoque adeo ratio querendi deesse videatur, non tamen decet Vasallum ita contemnere dominum, quem reverentia prosequi oportuit, & rumpere fidem, qua ipsi obstringitur, sed tantum nefas impune ne perpetret, ratio Juris feudalis exigere videtur. §. II.

§. II. Omnes itaque Con-
 ventiones, quibus ad alienationem feu-
 di via munitur, quin cessare debe-
 ant, non dubitandum. Non enim
 fieri potest, ut finis prohibitus, &
 media eo tendentia permiffa esse
 possint. Eam ob causam etiam Ven-
 ditione feudi Vasallum abstinere de-
 bere, in oculos incurrit. Venditio
 enim est contractus, quo id agitur
 ut dominium rei in contractum de-
 ductæ in alterum transferatur; at
 translatione feudi in alium vasallo
 est interdictum, ergo Venditio illius
 haud æquo fieret jure. Cum vero
 delicta pœnarum immunita esse non
 debeant, hinc Jure Feudali contine-
 tur, ut quisquis alienaverit feudum,
 nihil ageret, & feudum reverteret

II

ad exigere videtur

ad Dominum. Id vero nunc maxime ambiguum est, an Venditio, qua animus alienandi indubitatis sane proditur iudiciis sufficiat, an vero traditio præterea ad Venditionem accedat necesse sit, ad id, ut Vasallus pœnam privationis incurrat? Nos in æquitatem & humanitatem proniores, pœnalia tanquam odiosa ex Regulis bonæ interpretationis restringenda putamus. A vero itaque aberrare nos non credimus, si eam sententiam quæ dicit, quod venditio nuda, nudo consensu perfecta, sed omni traditione destituta, privationis pœnam non inducat, amplexemur. Sunt nobis rationes haud contemnendæ, quibus ut tale quid adstruamus, sumus inducti, in
 fe.

sequentibus paulo latius exsequen-
dæ.

§. III. Sententia nostra quam
defendam suscepimus, non exi-
guas vires colligere ex *Cap. 55. Feud.*
II. in pr. nobis videtur, ubi ita dicitur:
Callidis in super Machinationibus quo-
rundam obviantes, qui pretio accep-
to, quasi sub colore investituræ, quam
sibi licere dicunt, feudum vendunt &
in alios transferunt; ne tale figmen-
tum vel aliud ulterius, in fraudem hu-
jus nostræ constitutionis excogitetur,
modis omnibus prohibemus: poena au-
toritate nostra imminente, ut Vendi-
tor & Emptor, qui tam illicitas alie-
nationes reperti fuerint contraxisse,
feudum amittant; & ad Dominum
libere revertatur. Hæc verba per-
spicua

spicua nobis adeo videntur, ut in utramque partem fluctuantem in nostram pertrahere facile debeant sententiam. Nec enim solius venditionis mentionem facit textus, sed conjungit alienationem, & feudi translationem. Et tunc quoque Vasallus bonis destitutus feudali- bus, ineptus servitiis militaribus præstandis redditus est, & contem- tum in Dominum demonstravit aperte. Cum itaque pateat, & cer- tum sit, Venditionem cum transla- tione feudi demum sociatam, hanc exferere vim; prono inde fluit al- veo, Venditionem nudam solo con- sensu contractam, cum ea nondum feudum transferatur, indictæ pœ- næ nondum subjacere. Traditio-

B

ne

ne enim rerum dominia transferri, constans est Jure Consultorum & Legum doctrina. Ita enim Imperatores DIOCLETIANUS & MAXIMIANUS in *L. 20. Cod. de Pactis. Traditionibus & usucapionibus dominia rerum, non nudis pactis transferri.* Constat enim ante traditionem, venditorem dominum rei venditæ manere; *Sed alienatum proprie non dicitur, quod adhuc in Dominio Venditoris manet: venditum tamen recte dicitur.* Teste ULPIANO in *L. 67. ff. de Verb. Signif.*

§. IV. Possset quidem nobis obijci allegati *Cap. 55. Feud. II. in pr.* alius paragraphus, qui præcedit eum, quem supra pro sententia nostra fulcienda adduximus. Scilicet FRI-
DERI-

DERICUS Imperator in illa Constitu-
 tione ita loquitur: *Habito ergo con-
 silio Episcoporum, Ducum, Marchio-
 num, Comitum, simul etiam & Pa-
 latinorum judicum, aliorum proce-
 rum, hac edictali, Deo propitio, per-
 petuo valitura lege sancimus, ut nulli
 liceat feudum totum vel partem ali-
 quam vendere, vel pignora, l. quo-
 cunque modo distrahere seu alienare,
 l. pro anima judicare, sine permissione
 illius Domini, ad quem feudum spe-
 ctare dignoscitur. Ex qua Lege in-
 ferri posse videtur, quod cum Ven-
 ditio prohibita sit sub poena privati-
 onis feudi, Venditio autem nudo
 consensu peragatur pr. & §. 3. Inst.
 de Empt. Vend. Nec ad sui perfe-
 ctionem traditionem requirat;
 Quod venditione sola delictum hoc*

feudale absolvatur, etiamsi nulla accesserit traditio. Sed respondemus, intelligi in Jure Feudali per Venditionem non tantum conventionem consensu perfectam, sed & traditione subsecuta absolutam. Id quod & verba paragraphi subsequenti a Nobis supra adducta, quæ alienationem postulant, clarissime demonstrant.

§. V. Opponitur nobis quoque Constitutio *LOTHARII 52. Feud. II.* ubi sic legitur: *Per multas enim interpellationes ad nos factas comperrimus, milites sua beneficia passim distrabere: ac ita omnibus exhaustis, suorum seniorum servitia subterfugere: per quod Vires imperii maxime attenuatas cognovimus, dum proceres nostri,*

nostri, milites suos omnibus beneficiis
 suis exutos, ad felicissimam nostri
 Numinis expeditionem nullo modo
 transducere valeant. Hortatu ita-
 que & consilio Archi - Episcoporum,
 Episcoporum, Ducum, Comitum,
 Marchionum, Palatinorum, cætero-
 rumque nobilium, similiter etiam ju-
 dicum, hac edictali lege in omne æ-
 vum, Deo propitio, valitura decerni-
 mus, nemini licere beneficia quæ à suis
 Senioribus habent, sine ipsorum per-
 missione distrabere, vel aliquod com-
 mercium adversus tenorem nostræ
 constitutionis excogitare, per quod
 Imperii vel Dominorum utilitas mi-
 nuatur. Si quis vero contra hæc le-
 gis nostræ saluberrimæ præcepta, ad
 hujusmodi illicitum commercium ac-
 cesse-

cesserit, vel aliquid in fraudem huius legis machinari tentaverit, pretio ac beneficio se cariturum agnoscat. In qua lege videtur id innui, quod omnis is poenam privationis incurrat, quisquis commercium illicitum circa feudum præsumpserit, vel habuerit: Ast tale quid nuda Venditio esse videtur, ergo Vasallus venditor poenam statutam effugere non poterit. Sed respondemus: Quod verba hæc ex ratione legis sint explicanda; jam ratio legis eo tendit prohibere, ne Vasalli in eam detrudantur conditionem, unde Imperio & Dominis suis amplius utiles esse non possint; Quod cum non fiat per simplicem venditionem, siquidem Dominium feudi utile ut ante retinent,

nent, hinc quoque facultas dominis
 directis servitia præstandi ipsos ma-
 net. Ergo non potest dici, poenam
 privationis feudi in hos feudum sim-
 pliciter vendentes, deficiente adhuc
 traditione, statutam esse: cessante
 enim ratione legis, cessare debere &
 ejus dispositionem, juris axioma &
 quidem concuti nescium est. Recte
 itaque GOTHOFREDUS *in not. 21. Feud.*
ll. Cap. 52. verbum *Commercium*,
 quod contra tenorem hujus consti-
 tutionis excogitatur, explicat, non
 per venditionem, sed per pignus;
 quoniam per pignus res in alterum
 transfertur: & cum hinc inde in
 Jure Feudali, uti satis cumulate de-
 monstravimus, alienatio ad id ut
 poena locum habeat requiratur,
 hinc

hinc non debet illa ad simplicem
Venditionem, traditionis expertem
produci, cum per eam nulla adhuc
facta sit alienatio, vel distractio.
Non negamus quidem venditio-
nem feudi, cum viam muniat ad ali-
enationem Vasallo prohibitam esse,
sed quod ob eandem feudo privan-
dus sit, id nobis persuadere non pos-
sumus.

§. VI. Quæritur vero, an si
in feudo vendito Vasallus per Con-
stitutum possessorium per plures
annos subsisteret, adeoque realis
traditio vel vera nunquam facta fu-
isset, Vasallus tamen feudum non
proprio amplius nomine, sed ex. gr.
tanquam fundum conductum pos-
sideret, an poena privationis in alie-
natio-

nationem statuta tunc locum quoque habeat? Si Juris feudalis Doctores, quorum in diversa distrahi fere solenne est, consulamus, dubitandum hæreas necesse est; Aliis a jentem, aliis negantem foventibus sententiam. Ipse STRYCKIUS in *Exam. Jur. Feud. Cap. 23. §. 22.* ubi brevibus hanc quæstionem perstringit, & ceu dubiam proponit, post habita LUDWELLI, & VULTEJI Sententia, in Castra STRUVII ab ipso allegati transit, realemque adeo traditionem expectandam esse, æquitate suadente, existimat. Præcipue cum in poenalibus verba stricte accipienda sint. Sed vereor maximopere ne STRYCKIUS cum iis, qui à partibus ejus stant, æquitate magis cerebrina,

C

quam

quam vera & juris analogia firmata, decipi se passus sit. Si enim nobis aliquid iudicii est, LUDWELLI p. 353. & VULTEJI Cap. II. n. 42. expositam sententiam juris feudalis principiis propius accedere, illa STRYCKII, putamus. Ille enim qui non amplius tanquam Vasallus possidet, sed alio nomine, vere alienavit feudum, illiusque dominium utile amisit, secus ac in venditione, simplici traditione nondum consummata, ubi feudum in dominio Vasalli tam diu permanet, donec hæc traditio facta sit.

§. VII. Nec minus adhuc sub iudice Lis est, utrum si feudum venditum & traditum, sed mox recuperatum poena privationis locum sibi vindicare possit? Doctorum inter se

se digladiationes nec in hac quæsti-
 one cessant, sed urgent se invicem,
 & rationum viribus alius alium vin-
 cere conatur. Nos hos inter medi-
 rationibus utriusque partis pensita-
 tis, sententiam eam quæ æqua no-
 bis videbitur sumus pronuntiaturi.
 Scilicet Doctoribus quibusdam ea
 sedet sententia, quod distinguen-
 dum sit inter recuperationem feudi
 illicite alienati statim factam, vel ex
 intervallo. Priori casu, feudo mox
 ad Vasallum reverso, vasallum pœnæ
 immunem pronuntiant, secundo
 casu vero, feudo, demum interjecto
 quodam temporis spatio, ad Vasal-
 lum alienantem redeunte, dignum
 eum quem delicti commissi pœna
 maneat, judicant. Vid. STRYCKIUS

Exam. Jur. Feud. Cap. 23. §. 23. Sed quicquid hujus sententiæ sit, non possumus eam, licet humanitatis speciem præ se ferentem adoptare; sed cum Juris-Consulti sit, à Jure & Juris analogia ne latum quidem unguem discedere, arbitramur rectius nos facturos, si divortium ab illis facientes, nullo discrimine habito, sive feudum statim, sive ex intervallo sit receptum, vasallum poenam privationis incurrisse statuamus. Per alienationem enim factam delictum semel est commissum & Domino directo exinde jus acquisitum, quod ipsi invito deinceps rursus auferri non potest. Ut nihil dicamus, de hoc, quod admodum obscurum sit, quid sibi Doctores per vocem, *statim,*

tim, & per illam, ex intervallo, ve-
 lint. Nullo enim juris textu talis
 distinctio firmatur; Ergo Legibus
 non distinguendis, nec nostrum
 esse debet, distinguere. In auxili-
 um quoque nobis venit luculentus
 Juris feudalis textus, qui II. Feud.
 tit. 44. invenitur; & sic sonat: Præ-
 terea si Vasallus ante constitutionem
 Lotharii Regis feudum alienavit:
 quod in quibusdam Curis pro parte,
 in quibusdam pro toto olim licebat, &
 ipsum postea recuperat, pro feudo sibi
 retinebat: hoc est in causam feudire-
 cadebat. Hodie autem si ipsum alie-
 naverit, siquidem illicite, licet postea
 recuperaverit, tamen penes eum non
 remanebit: utpote Domino ad quem-
 cunque pervenerit, apertum.

C 3

fecto

*fecto si Domini voluntate vendiderit,
per libellum vel aliter alienaverit : si
idem postea recuperaverit feudum,
penes eum remanebit, non jure bene-
ficii sed aut jure libelli, aut aliter :
secundum quod idem recuperaverit.*

Sed amabo te monstra nobis, in hoc adducto juris textu fundamentum distinctionis quam profigandam suscepimus ? Sane qui non potius nostram sententiam evidenter ibidem stabilitam deprehendunt, næ illi graviter allucinantur, & sibi ipsi fucum faciunt.

§. VIII. Sunt tamen alii, qui felicius se procedere autumant, si rem hoc pacto componere aggredierentur. Scilicet distinguendum esse censent. Vasallusne feudum
recu-

recuperet, eo quod vel eum contra-
 ctus poeniteat, vel quod uterque
 contrahentium sua sponte à contra-
 ctu traditione consummato disce-
 dat; An vero ob mortem Empto-
 ris, vel alio modo feudum ad Vasal-
 lum revertatur? Priori casu poenam
 privationis exulare, posteriori eam
 locum sibi vindicare volunt. Ita
 enim STRUVIUS *Syntagm. Jur. feud.*
Cap. 13. §. 12. Si statim post factam
traditionem contrahentes rursus à
contractu recesserint, vel Vasallus a-
lienatum feudum revocaverit, quod
cum contractus sit invalidus, ipsi licet;
ut idem verior & æquior videtur sen-
tentia, Vasallum feudum retinere;
Licet enim poenitentia factum non
reddatur infectum, indeque poena re-
 gula-

gulariter delicti commissi ob pœnitentiam non remittatur, & domino, ipso jure, dicatur feudum alienatum aperiri. Quia tamen secundum superius dicta, tunc Vasallus amittit feudum, si quantum in se est alienet, hic vero rem non velit alienatam, atque eum in continenti recuperet perinde sit ac si non tradiderit: Ideoque venia ipsi danda. Sicuti & alia quædam delicta perimuntur pœnitentia. Sed rationes quibus suam sententia corroborare satagit, debiliores nobis videntur, quod ut pretium aliquod ipsis statuere possimus. Propendimus verius in sententiam CLARI qu. 31. n. 6. SCHRADERI p. 9. cap. 1. n. 17. & FACHINÆI 7. Cap. 84. ab ipso STRUVIO loco citato tanquam dissen-

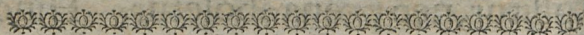
sentientes allegatorum. Nam extra omnem dubitationis aleam positum est, quod alienatione semel facta, domino feudi statim jus acquisitum, feudumque adeo apertum sit. Hoc jus vero ejus ingratiis amplius auferri non potest. *Arg. L. II. de Leg. Jur.* Deinceps feudo semel sine consensu domini alienato delictum est admissum, *II. Feud. tit. 52. § 55.* sed poenitentia sola delictum nec tollitur, nec poena aboletur. Hinc Vasallus etiamsi feudum postmodum recipiat alienatum, poenam tamen privationis à se amoliri non amplius poterit. Postremum illa humanitas, quam adversarii crepant, quum legibus, & Juri alterius deroget, non est attendenda. Actum

D enim

enim esset de Legibus, actum de Re-
publica, si humanitas cerebrina, quæ
criminibus impunitatem promittit,
aliosque ad paria patrandi allicit, ju-
stam legum, quæ indomitum
nefas coercent, severita-
tem triumpharet.

T A N T U M.

DEO SOLI LAUS, HONOR ET
GLORIA IN SÆCULA.

COROLLARIA

I.

Dominum sæpenumero de Re-
bus suis disponere non posse, recte
statuitur.

II. Ad

II.

Ad Contractum requiri consensum, defendimus.

III.

Effectus Beneficii inventarii is est, ut hæres ultra vires hæreditatis non teneatur.

IV.

Non in omni legãto, Legatario rei vindicatio competit.

V.

Non solum res corporales, sed & incorporales legari possunt.

VI.

Legatum sub conditione relictum, non acquiritur legatario, nisi conditio existat.

Ab Contrahuntur
tum, detrahuntur
III
Ejusdem Bonchou
est, ut hanc
non tenentur
IV
Non in omni legato, Legatio
et in dicitur
V
Non solum res corporales
& incorporales legari possunt
VI
Legatum sub conditione
cum non acquiritur legatum, nisi
conditio ex...

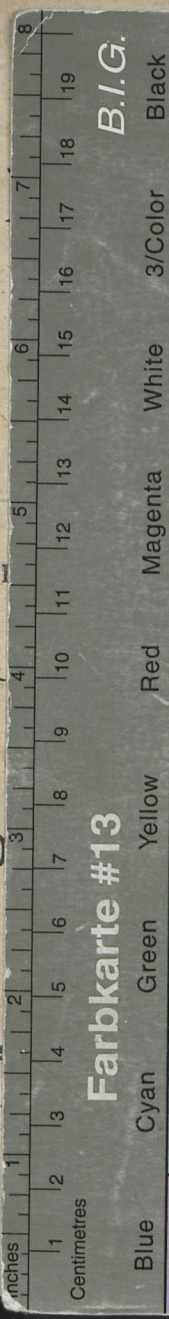

ULB Halle
005 039 479

3

B.I.G.

Farbkarte #13

F. 77, num. 74,

1750, 1.

M

v.
RALIS IURIDICA

NUDAM
EM NON
NDO,

RÆSIDE,

TO
CTORVM

IS
UM UNIVERSITATE

ENTIA
JURE HONORES
CTORALIA

UENDI
AMINI SUBJICIT
S. M D C C L.

ANTONIUS

S.

C U S A

TI,
NGERI, Typogr.

